

І суцільно нагайть, І свого не цурайть... Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07308. Телефон: (201) 434-0267.

РІК LXXXII. No. 64. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 4-го КВІТНЯ 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, APRIL 4, 1975 Ч. 64. VOL. LXXXII

ПОЧАТО КАМПАНІЮ НАДСИЛАННЯ МОРОЗОВІ ПРИВІТІВ НА ДЕНЬ ЙОГО НАРОДЖЕННЯ

Вашингтон, (Комітет Оборони Валентина Мороза). — У вівторок, 15 квітня 1975, у в'язненому українському історикові Валентині Морозові сповнився 39 років життя. Щоб підбадьорити його в той день і нагадати його гнобителю, що його доля далі турбує багатьох у світі, Комітет Оборони Валентина Мороза розпочав кампанію надсилання йому до Владимирської в'язниці листочків з привітаннями.

Наприкінці березня вашингтонське бюро Комітету надіслало кожному члену американського Сенату і Палати Представників привітальну картку для його підпису і переслання до Владимирки. У супровідному листі подано інформацію про Морозова й умови його утримання та закликається законодавців переслати долучене привітання Морозові, як також заступитися за нього в Конгресі шляхом подання й підтримання резолюцій в його справі.

Щоб якнайбільше вплинути на законодавців і домогтися їх найчисленнішої участі в цій кампанії, Комітет Оборони вже звернувся до місцевих комітетів оборони і до місцевих українських студентських громад із закликом листовно й телефононо закликати своїх сенаторів і конгресменів, щоб вони так само вислали картку рекомендацію, вимагаючи вислаку адресата. Адреса Морозова:

USSR g. Vladimir Uchr. OD-1, ST-2 Valentyn Moroz P.O. Box 40121 Palisades Station Washington, D.C. 20016 Tel.: (202) 726-5332

„Наталка Полтавка” в Ютиці

Ютика, Н.І. — Український Оперний Ансамбль з Нью-Йорку, після успішних виступів в інших місцевостях, ставитиме комічну оперу на 3 дії „Наталка Полтавка” в Ютиці, в суботу, 12-го квітня ц.р. о год. 7-й вечором в залі української католицької церкви (6 Котедж Плейс). Виставка

ЗДОБУТКИ ОКРУТ УНСОЮЗУ У БЕРЕЗНІ 1975 Р.

Table with columns for District (Округ), Members (Чл.), and Total (Разом). Lists districts like Пенсильвенія, Меріленду, Нью-Йорк, etc.

РОЗВИТОК І КРАЩЕ МАЙБУТНЄ ГРОМАДИ І НАРОДУ БУЛИ ПРЕДМЕТОМ НАРАД ПРЕДСТАВНИКІВ УКРАЇНСЬКИХ БРАТСЬКИХ СОЮЗІВ

Джерсі Сіті. — Все ще далекий від задовільного організаційний стан українських громад в ЗСА і Канаді, яскравим прикладом чого може послужити той факт, що задержані 10-ть відсотків українців у цих двох наших країнах є членами неарнійних у своїй службі для членів і громади братських союзів, як і ряд актуальних проблем, від заходів для збереження і закріплення ідентичності починаючи, а на допомозі українському народові в його змаганнях до зовнішньої незалежності кінчаючи, були предметом розгляду і уваги цілоденних нарад представників цих наших братських союзів, які відбулися тут у нових приміщеннях Головної Канцелярії Українського Народного Союзу минулого вівторка, 1-го квітня. В цій же шостій з черги такої спільної конференції представників українських братських союзів взяли участь: від Української Народної Помочі; заступник головної передсідки Лев Футаля і головний радний Теодор Тарашовський, від Союзу Українців Католиків „Провидіння”: головний передсідок о. шамбелія Мирослава Харина, заступник головної передсідки д-р Олександр Білик, головний духовний управитель о. Володимир Біліський, головний секретар Богдан Казанівський, головний фінансовий секретар Мирон Баранецький, голова касирка Стефанія Вовчок та головний організатор д-р Ярослав Бернардія і головний радний о. декан Борса; від Українського Робітничого Союзу: головний секретар д-р Роман Ричок і головний фінансовий секретар Едвард Попіль, та від Українського Народного Союзу, який був господарем цієї зустрічі-конференції: головний передсідок Йосип Лісогір, головний секретар Володимир Сохан, голова касирка Уляна Дячук та головний організатор Степан Гавриш і ред. Антія Драган.

Учасники шостої зустрічі-конференції українських братських союзів в Джерсі Сіті 1-го квітня 1975. Сидять (зліва): о. Володимир Біліський („Провидіння”), о. декан Антін Борса („Провидіння”), пані Уляна Дячук (УНС), Поеп Лісогір (УНС), о. шамбелія Мирослава Харина („Провидіння”), пані Стефанія Вовчок („Провидіння”), і Богдан Казанівський („Провидіння”). Стоять (зліва): ред. Антія Драган (УНС), д-р Ярослав Бернардія („Провидіння”), Володимир Сохан (УНС), д-р Олександр Білик („Провидіння”), Лев Футаля (УНС), Теодор Тарашовський (УНС), д-р Роман Ричок (УРС), Едвард Попіль (УРС), Мирон Баранецький („Провидіння”) і Степан Гавриш (УНС)

роком привітальним словом п. П. Лісогір і на його прохання о. декан Антін Борса провів вступну молитву. На базисі привітальних гостей, далішими нарадами проводив д. Лісогір, а секретарював п. В. Сохан. Протокол з попередніх подібних нарад, які відбулися в жовтні 1973-го року у Філадельфії та господарем яких був Союз Українців Католиків „Провидіння”, передано на письм.ім учасникам наради. Рішення наради тодішній їх секретар Мирон Баранецький.

Важкою дільною нарад були чотири доповіді, що їх приготували й вголосили: Лев Футаля про „Налякання розвитку українських братських союзів у процесі визволення України”, о. ламб. Мирослава Харина про „Роль українських братських союзів у церковно-громадському житті”, д-р Роман Ричок про „Роль фратералізму в розвитку українських братських союзів” та Поеп Лісогір про „Членство й економіку українських братських союзів в останньому п'ятиріччі”. Доповідачі,

користуючись джерельними і статистичними даними, особливо та часто критично проаналізували й навіглили обговорюючи ними теми, майже в усіх випадках стверджуючи ще даліший від задовільного стан обговорюваних ними ділянок і аспекти нашого організаційного, господарського, культурного, політичного та інших проявів нашого життя, аказуючи різноманітні потреби й можливості цей стан поліпшити. Доповідачі й опісля дискусанти були одностайні в тому, що так, як майже перед сторіччям українське зорганізава в життя та багатобачний український розвиток були започатковані нашими братськими союзами, так і тепер ці союзи повинні відіграти таку ж ризальну роль в дальшому розвитку, що тепер у великій мірі залежить від постійного порозуміння та тісної співпраці між цими союзами, чого всі широ прагнуть. Під час дебат відідали окрему увагу пропозиції покликати спільну координаційну комісію із представ-

ників усіх наших братських союзів і першим практичним кроком для дальшого оформлення такої комісії будуть періодичні спільні конференції і наради редакторів органів цих братських союзів: тижневиків „Українське Народне Слово” і „Народна Воля” та щоденників „Америка” і „Свобода”. Перша така зустріч і нарада повинні відбутися за спільним порозумінням між цими редакторами вже в найближчому часі.

Між рядом обговорюваних загальних справ окрему увагу мала справа активної участі українських братських союзів у відзначуванні 200-річчя Американської Незалежності та 100-річчя українського поселення в Америці і українського вкладу в розбудову і розвиток цієї країни. Під час перерви в нарадах, Український Народний Союз гостив їх учасників по-луденком, що його приготували й доставили працівники „Союзівки” під наглядом свого управителя дир. Володимира Кваса.

ПОМЕР Д-Р ТОМА ЛАПЧКА, ЛІКАР, ПУБЛІЦИСТ ТА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ ДІЯЧ

Чикаго. — В середу, 2-го квітня, наспіла гут із Гостюно в Тексас сучасна вестка, що того дня в поподневних годинах помер там на 61-му році життя відомий лікар-громадянин та публіцист і суспільно-політичний діяч д-р Тома Лапчак. З кінцем січня цього року д-р Тома Лапчак сам відкрив в себе злюкисну недугу та перейшов операцію, за якої досить швидко відужав, повернувшись знову до своєї лікарської практики. Проте, недугу відновилися і розвинулася частина організму, й остаточно закінчилася смертю.

Д-р Тома Лапчак походив із Західної України, де був найбільш активний в студентському житті й революційному націоналістичному русі, бувши в роках 1941-1942 провідником Крайової Екзекутивної Організації Українських Націоналістів під проводом полк Андрия Мельника. В рр. 1942-45 був в'язнем нацистського концентраційного табору в Саксенгаузені. Звільнений з табору з кінцем війни, був дальше активний в ОУН, редагуючи в Німеччині журнал „Орлик”. Приїхавши до Америки в 1949-му році, поселився в Чикаго, поновив свій лікарський диплом та відкрив свою лікарську канцелярію, продовжуючи дальше свою

Владика Митрополит Метислав виїжджає на відвідини до Венеуелі, Архископ Марко в шпиталі, а Єпископ Константин в Австралії

Бавнд Врук. — З Осередку Української Православної Церкви в ЗСА і Перкують, що первоієрарх цієї Церкви, її Митрополит Владика Метислав виїжджає в п'ятницю, 4-го квітня, на двотижневі відвідини Каракасу у Венеуелі. Різночасно інформують, що Владика Архископ Марко від минулої п'ятниці перебуває на перевірці його здоров'я в Ровей Меморіал Госпіталі і цієї суботи, 5-го квітня, повинен повернутися назад до своїх архіпастирських обов'язків. Третій Владика цієї Церкви, Єпископ Константин перебуває тепер в Австралії, де відбудеться собор Української Автокефальної Православної Церкви в тій країні.

Бібліотека Торонтського Університету набула Львівські судові акти

Торонто (С. Г.). — Дослідка Бібліотека ім. Дж. Робарта Торонтського Університету закупила недавно в антикварів комплект 25 книг опублікованих судових актів давньої Польщі з т. зв. Вернадського архіву у Львові, які були видані в 1868-1935 рр. Дослідники медієвісти кажуть, що т. зв. „Акта гродяке і зємске” (скорочено „А.Г.З.”, які сягають до XIII ст., є для них незаступимим дослідним матеріалом, бо там є багато українця. Торонтський комплект, як кажуть, цінний тим, що особливо повний.

В Камбоджі бої ведуться на передмістях столиці

Фном Пен. — Тут поширилися вже вістки, що камбоджські повстанці захопили столицю Фном Пен, але, як виявилось, комуністичним повстанським з'єднанням пощастило тільки прорвати оборонні лінії довкруги міста і підійти до самих перед-

А. ШЕЛСІН ПЕРЕРВАВ ВІДВІДИНИ ВЕЛІКОБРИТАНІЇ, ВЕРНУВСЯ ДО МОСКВИ

Лондон. — Александр Шелсін, член Політбюро ЦК КПРС і голова Всеукраїнської Центральної Ради Професійних Спілок, мусів перервати свої відвідини Великобританії, натрапляючи всюди на агресивні протистивельні демонстрації з участю різних національних груп. Відвідини Шелсіна мали тривати чотири дні, але вже після короткого перебування у Лондоні, куди він прибув в понеділок вечором 31 березня, і відвідин Шотландії 2 квітня, він рішив повернутися до Москви, не зустрінувшись навіть з головою британських профспілок. Покидаючи Великобританію, Шелсін заявив, що демонстрації проти нього були організовані „за гроші сіоністів” і тих кіл, які протистивлять політиці відруження, але він, мовляв, не відраціоналізує справлятих прагнень і слідувати „британській робітничій класі”.

Згідно з інформаціями, А. Шелсін прибув до Лондону 31 березня вечором, при чому докладні дані про його приїзд були засекречені, виховуючи загальні настрої і плітки протистивельних демонстрацій. Коли ж наступного дня він мав, згідно з планом, відвідати голову квартири британських профспілок, керівництво яких запрошило його до Великобританії, треба було впровадити Шелсіна туди заднім входом з огляду на масову демонстрацію перед будинком.

Ген. Петро Григоренко важко хворий

Москва. — Стан здоров'я Григоренко закінчив вже 68 років життя, але до рання його піддали довіри, роки перебування в советських тюрмах, а в першій мрі п'ятирічне перебування у психіатричній тюрмській лікарні, де його „лікували” відповідно до інструкцій КГБ. В закладу для умовозворних ген. П. Григоренка звільнено щойно 28 червня 1974 року. Недавно захворіла дружина П. Григоренка Зинаїда, що значно ускладнюється по кімнаті. Ген. П.

Українці Мамі вітали Кудірку

Мамі (Н. М.). — Дня 26-го березня тут гостив литовський моряк С. Кудірка. Перед пам'ятником „Смоленські дружини” зійшлася публіка, головю з етнічних груп на чолі з литовським представниками. Були також мадяри, лотіші, естонці, кубинці, поляки та найбільша числом група українців, що організував місцевий Відділ УККА. Союзники у вишитах блязках прикрашували загальний вид церемонії. Мейор Морис Ферре привітав С. Кудірку та вручив гостеві символічний ключ міста. Опісля вітав його отець Наргі від мадрьської громади та делегатка поля-

„Поїзд Свободи” почав турне по Америці для відзначення 200-річчя Американської Незалежності

Стейтон, Делевар. — Тут с перша зупинка „Поїзду свободи” на шляху з Вашингтону до понад 80 міст З'єднаних Стейтів Америки для відзначення 200-річчя Американської Незалежності. Першого дня понад 30 тисяч осіб відідали на цій зупинці „Поїзд свободи”, оглядаючи виставки, розміщені в 25-ти вагонах. „Поїзд свободи” організувано коштом 6.5 мільйона доларів, які одержано у формі пожертв. Мета „Поїзду свободи” — дати погляд на історичне минуле ЗСА, починаючи з часів Джорджа Вашингтона. Коли обіймає на основі реакції публіки на першій зупинці, то можна сказати, що „Поїзд свободи” буде повним успіхом і цілком сповнить покладені надії. Увагу відвідувачів приваляють історичні документи, рідкісні фотографії, картини та всілякі національні реліквії. В загальному плані відзначування 200-річчя Незалежності ЗСА „Поїзд свободи” є насправді першою загальнонаціональною імпрезою. „Поїзд свободи” буде в дорозі 21 місяця.

КОНГРЕСОВІ ВІСТІ

Орган Українського Конгресового Комітету Америки

РІК XI

КВІТЕНЬ, 1975

Ч. 1

ДАНИНА ТРАДИЦІЇ, ЧИ СИЛА ІДЕЇ

Напереломі минулого століття, коли емігрували до Америки майже виключно галичани, які покладали тут основні підстави українське життя, вони щорічно відзначували урочисто дві події: дату народження чи смерті Тараса Шевченка і Листопадів переворот. Культ Тараса Шевченка так і по нинішній день залишився непорушним: він є своєрідним українським феноменом, бо не має собі рівного й подібного в будь-якому іншому народі. Це й зрозуміло: ні в одному іншому народі поет не став прабудником нації, ні один інший поет у світі не став межовим стовпом в історії політичної думки свого народу й не став своїми поемами політичною програмою для майбутніх поколінь. — Так, як став ним Шевченко для поколінь українських. Але поруч із Шевченком перші українські поселенці в Америці відзначали як політичну подію, 1-ий Листопад 1918 року. Шойно,

Перегода

коли прибули сюди перші справжні політичні емігранти, учасники Визвольної війни-революції, і коли їхні скрупи ради повинили й побились жертви Другої світової війни, поширилося тут щорічне відзначування рідних актів 22 Січня 1918 — 1919 рр. 4-ий Універсал — це завершення процесу української політичної думки, що сягає ген далеко як до княжого періоду Русь-Україна, 4-ий Універсал викристалізував ту політичну думку в ідеалі державної суверенності, а що Україна, після короткого періоду своєї державності це державність втратила і знаходиться сьогодні знову у такому колоніальному стані, що людей які звачуються говорити про волю, засилають до боків, — то 4-ий Універсал осяяний тим яскравішим авреолом.

А тим, дехто з нас лаявся, що з продовженням підневільного стану України, з ходом років концерти-академії у роковині актів 22-го Січня перебудуть в рутину, зтратить свій духовний зміст та що найнище будуть спонукувати українських людей в Америці до виконання обов'язку: мовлять, так „лиціос“ робити, або „не лиціос не робити“. Дехто з нас лаявся, що відзначування роковин проголошення самостійності і соборності Української Народної Республіки стане тільки даниною традиції, яку люде шануватимуть на концертах-академіях, як партійний предмет, але тільки у мусі.

Проте всевісна історія складається не тільки з подій, зроджених із залізної логіки, з подій, які становлять ланки в одноосійному ланцюгу, а й із подій, зроджених з несподіванки, бо несподіванка є одним із реальних чинників у політиці. Ми були в цьому році свідками однієї такої несподіванки: як по всьому великому терені З'єднаних Штатів Америки, в різних більших зкупченнях української громади, — ба не тільки ЗСА, але і в інших країнах українського поселення, відбулися святкування актів 22-го Січня — надподібно величаво, з несподівано великим числом учасників та, здебі-

З технічних причин нечисло спізналося, тому частина його редакційного матеріалу децю перестаріла.

116.000 — ЦЕ ДУЖЕ МАЛО

Коли замислено рахунки за минулий рік 9 Січня ц. р., то виявилось, що вилати до Українського Національного Фонду дали до к. л. а. до 116.771,87 дол. Організація й фізичні особи склали 114.562,02 дол. та 2.249,85 зібрано на спеціальні цілі. Тому, що за перших 11 місяців зібрано тільки 52.904,06 дол., а всієї решту швидко наступних кількох тижнів внаслідок переведення короткої, але ефергійної кампанії безпосередньо з канцелярії УККА до Відділів, по Відділах та у пресі, — то названий вітрій внесілд був справжнім успіхом. Це підкреслено на

УНФонд

зібранні невеличкого гурту громадян в канцелярії У Конгресового Комітету 11 Січня ц. р., на якому ту енергійну пропаганду, акцію прославлень службовиків центральній УККА, редактор Петро Сагайдачний, який тоді втілював ще повним здоров'ям і гарним настроєм, а зароз другого дня, 12 Січня, вилатерували на вулиці, бо відмовило послуку серце.

Успіхом було зібрати на УНФонд понад 116.000 дол. шпродож одного року тому, що наші люди не радо дають пожертву на щось „не видно“. Праця УККА — та, морочлива, однаково на внутрішньому громадському і зовнішньому українському світу. В сучасній глибокій політичній „деконьюктури“, в добі посиленого співізування ЗСА й цілого західного світу з Советами, українська проблема „неактуальна“ і „непопулярна“. Інформаційно-пропагандивна робота всієї вільної української громади — це краплині води, що дообавляють скельце. Чим більше фонди — тим реніше, тим пеніше можна робити це. Наприклад: з усіх сторін раз-у-раз тунаються вимоги встановлення при Об'єднаних Націях української станції, чи якогось українського „бюра“. Загал наших громадян не дас собі справи, що Об'єднані Нації — це власне Об'єднання існуючих держав і щоб мати там свого „представника“, то це можливо хіба у постаті акредитованого в ОН представника

українського що денника. Для такої людини з фавоними й особистими кваліфікаціями та для ведення ним кулоарної й формаційної акції треба поважних фондів, які аж ніяк не зміцнюються в зібрану суму 116.000 дол. Далі: щоб видавати поважну англомовну літературу, яка стояла б вище пропагандивних летючих, яких ніхто не читав та які не мають тривкого впливу на чужинській політичний світ, для цього треба поважних фондів: для авторів, на друку і поширення. Щоб давати українські інформаційно-пропагандивні оголошення до великої американської преси — на це треба окремих поважних грошей, бо такі оголошення коштують тисячі дол. Щоб брати участь в американських та „етнічних“ конференціях, куди можна мати доступ, для цього треба фондів. Цього всього не можна робити в рамках 100.000-го бюджету. При постійній інфляції, при щораз більший доріжні, при спадку вартості долара, при році на харчі, папір і друку та все інше, що пов'язане з такою діяльністю, яку хотів би та яку повинен би вести УККА — треба щораз збільшувати видатки, бо службовики хочуть жити і все те, що вони виконують, коштують вищі ціни.

Тому годі спочивати на лаврах, що ось УНФонд здобув у минулому році 116.000 дол. На нинішній час — це невеликі гроші. Кладамо це на серце всіх ВП Головам, Секретарям і всім Членам Управ усіх Відділів УККА, бо вони в першу чергу збирають фонди для УККА. Кладамо це теж на серце і промовляємо до жертвенності широкого загалу громадянства, щоб не забувало, що хоча праці Українського Конгресового Комітету називають „не видно“, проте вона ведеться і вона має такі успіхи — на обох вілківнях, на внутрішньому громадському і зовнішньому інформаційно-пропагандивному. Відносний успіх мунулоїрної збірки доказує, що наша громада, наше українське суспільство, такі має довіря до своєї верхівки в Америці. Віддані за це довіря — стужаємо до серця і — до кишень, — бо тільки тоді зможемо похвалити успіхами праці, коли громада нам її зможлявить.

Засідання Політичної Ради УККА

1 лютого 1975 р. відбулося в Українському Інституті Америки в Нью Йорку засідання Політичної Ради УККА під проводом її голови проф. Івана Вовчука. Заступником був інж. Степан Куропаєв, секретарював Іван Новосіський. Заступник президента УККА Йосип Лісогогр інформувал про заснування Крайового Комітету для відзначення українців в Америці 200-річчя Незалежності, підкреслюючи, що вже два роки тому УККА покликвал до життя Підготовчу Комісію в цій справі. Пані С. Букшюва на доповідаль про проголошення Об'єднаними Націями Рік Жінки та про потребу включити до цієї акції УККА. Проф. І. Вовчук виголошав доповідь на тему „Прокція праці Політичної Ради у 1975 р.“, висловивши бажання, щоб думки й сугестії, висловлювані на Політичній Раді, були в більшій мірі реалізовані Екзекутивною. — Про останню пленарну сесію СКВУ у Торонті інформували проф. І. Вовчук і екзекутивний ди-

ПЛЕНАРНА СЕСІЯ СЕКРЕТАРІАТУ СКВУ

1-2 лютого 1975 р. відбулося в Торонто, Канада, пленарна сесія Секретаріату СКВУ, на якій проводили: президент СКВУ о. д.р. Василь Кущнір та його заступник Йосип Лісогогр. Між прийнятими були ще такі члени Секретаріату й Консультативної Комісії в ЗСА: о. Володимир Вазилєвський, проф. Іван Вовчук, проф. д.р. Богдан Гнатюк, ред. Роман Давилевич, д.р. Денне Квітковський, д.р. Іван Марченко, инж. Іван Олексій, мгр Гривна Пеленська, проф. д.р. Матвій Стахів, проф. д.р. Петро Стерчук, мгр Андрій Чорнодольський, Митрополит УАПЦ Мстислав, голова СФУЖО Стефанія Савчук, голова Ради Культури Володимир Ласовський, від Контрольної Комісії мгр Іван Вазарко.

Чому „Конгресові Вісті“?

„Конгресові Вісті“ не є ніякою новоною. Перше число такої офіційного органу Українського Конгресового Комітету Америки вийшло було 27 червня 1964 року й після того неперіодично вони поваялилися до вересня 1972 року, у технічній формі окремого журналу. Два перші редактори того нашого пресового органу — Василь Муртий і Петро Сагайдачний — вже не в живих. Після того редагували його Мстислав Дольницький і Леонід Полтава. За 11 минулих років зайшли неоди великі зміни у широкому світі й у нашій українській громаді в Америці. Власне ці шораз нові події й нові вимоги життя спонукали Екзекутивну Українського Конгресового Комітету до рішення — відновити „Конгресові Вісті“ тільки не у формі окремого журнального видання, а як додатки до „Свободи“, „Америку“, „Народної Волі“ і „Народного Слова“. Найперша ціль „Конгресових Вістей“ — тісний зв'язок між централею УККА і місцевими Відділами, як центрами місцевого громадсько-політичного й культурного життя українців в Америці. Цей зв'язок повинен бути взаємний, обосторонній: щоб Центральна вислала Відділам свої обіжники, інструкції, рекомендації і бажання, та щоб Відділи прислали звідомлення про життя в ітніх громадах, звідомлення про свою діяльність і про все те, що для ітніх станцій цікаве та бажане. Ото ж „Конгресові Вісті“ не є органом тільки Централі УККА, а є органом всіх Відділів УККА між двома океанами, — це ітний орган, що ним можуть і повинні користуватися для спільного добра всієї нашої організованої громади. У червні ц. р. поваяться окреме детале звідомлення УНФонду. Платуемо видавати „Конгресові Вісті“ періодично, щомісяця, але виконання цього плану залежить у вирішній мірі від Відділів УККА, від ітних Ролів та Членів Управ, щоб вони своїми дописами, своїми завезаннями, своїми коментарями і голосами про все, що їх цікавить, радує і болить, щоб вони тим своїм матеріалом зможлячили Центральні видавати правильно щомісяця „Конгресові Вісті“ — з користю для громади.

Редагує тепер „Конгресові Вісті“ в їх новій газетній формі Іван Кедрик. Всі матеріали просимо надсилати до централі УККА на адресу: 302 W. 13th St., New York, N.Y. 10014.

УККА засуджує відвідини совєтської церковної делегації в Америці

Нью Йорк, Н. Й. — Український Конгресовий Комітет Америки гостро осудив Крайову Радю Церков ЗСА за запрошення групи „совєтських церковних діячів“ на відвідини Америки. Совєтська церковна делегація в складі 20-ти осіб під час три-тижневого побуту в Америці відвідала ряд американських міст. В її склад входили 13 представників Російської Православної Церкви та 7-ох головних адміністраторів інших християнських церков в СССР, а саме: Литовської Католицької Церкви, Вірменської Апостольської Церкви, Грузинської Православної Церкви, Литинської Євангельської Литеранської Церкви та Всеосоюзної Ради Євангельських Християн-Баптистів.

В довшій телеграмі до Крайової Ради Церков УККА каже, що „церковні відвідини, яких Ви гостите в цій країні свободи не є правдивими представниками церков своїх народів, а вибрані колаборанти атеїстичного режиму в Кремлі“.

Далі, УККА твердить, що Крайова Рада Церков „посередньо підтримує комуністичне переслідування релігії в СССР“ та що Рада Церков „дідлом не виявила свого зрозуміння та відчуження правдивого релігійного положення в СССР“. Текст телеграмі УККА говорить: В імені Українського Конгресового Комітету Америки, що заступає понад 2 мільйони американців українського походження, ми висловлюємо наше обурення з призово Вашого запрошення 20-членной делегації „совєтських церковних діячів“, що буде обіжджати країну та пропагувати ниню „свободу релігії“ в СССР. Всі народи СССР є поневолені та переслідувані Кремлем у всіх ділянках їхнього життя, включно з віросповіданням. Церковні відвідини яких Ви гостите в цій країні свободи не є правдивими представниками церков своїх народів, а вибрані колаборанти атеїстичного режиму в Кремлі“.

Вони та їх попередники не підіслали одного слова протесту, коли в 1937 р. совєтський режим brutally знищив Українську Автокефальну Православу Церкву, арештуючи Митрополита та Василя Липківського, трьох інших українських православних митрополитів, 30 архієпископів і єпископів та сотні тисяч вірних. Рівноку, вони не висловили одного слова протесту, коли в рр. 1945-46 Кремль звільдував Українську Католицьку Церкву в Західній Україні, арештуючи цілу ієрархію та сотки священиків і підпідковуючи понад п'ять мільйонів українських католиків проти їх волі та бажання. З одиннадцяти українських єпископів тільки один вийшов живим. Він є Кардинал Йосиф Сліпий, якого звільнено за безпосереднього інтервенцією померлого президента Джона Ф. Кеенеді, а 1963 р.

Померлий моско в ській патріарх Алексій був не тільки близьким союзником Сталіна, але він також одверто закликав до знисчення Української Католицької Церкви. Його наслідник, патріарх Пимен, тільки рік тому закликавав до знисчення Української Православної та Української Католицької Церков поза межами України. Ні один з Ваших гостей, а особливо ніто з представників Російської Православної Церкви, не протестували проти теперішніх масових арештів та засудів російських православних діячів, як прихм. Анастолій Девятов, Кривослав та матемагік Борис Таланов, який помер як мученик в совєтській тюрмі; присуд до 10 років примусової роботи литовського єпископа І. Степанавічюса та „українського католицького священника о. Василія Ромашюка та українського баптистського діяча Юрія Вітаса, якого засуджено 31-го Січня 1975 р. на 15 років примусової роботи та 5-літній вигнання за „недозволену релігійну діяльність“.

Більше того, між Ващими гостями є також Філарет, митрополит Києва і Галича та „Екзарх України“, який не представляє української православної населення, а є наставником Московського Патріархату, який толерує московсько-совєтське поневолення й гноблення українського народу, особливо арештування та засудди біля 800 діячів української культури за останніх три роки. Запрошуючи тих фавоніх совєтських „деконіх діячів“, Крайова Рада Церков посередньо підтримує комуністичне переслідування релігії в СССР, тому, що вона співпрацює з вибраними комуністичними ставленниками замість співпрацювати з народом у всіх країнах СССР, які то народ прагнуть релігійної свободи та шукують моральної піддержки у народній вільності світу.

Крайова Рада Церков ЗСА дідлом не виявила свого зрозуміння та відчуження правдивого релігійного положення в СССР, запрошуючи тих комуністами одобрених „церковних діячів“ до цієї країни.

Екзекутивна Українського Конгресового Комітету Америки

Екзекутивна УККА перевела наради з участю делегатів УРСОую

1-го березня ц. р. відбулося засідання Екзекутиви УККА, в якому взяли участь делегати Українського Релігійного Союзу, який вернувся до активної співпраці у централі УККА. Президент УККА проф. Лев Добринський і віце-президент Йосип Лісогогр, який проводив на тому засіданні, пригласили представників УРСОую в особах д-ра Михайла Давилюка та д-ра Вікентія Швайдора. Крім названих керівників УККА звітували ще екзекутивний директор мгр Іван Вазарко і касир мгр Ульяна Дичук. Обговорювано коди за прийняття в Конгресі резолюції, що обов'язувала би Президента проголошувати щороку на 22 Січня День Української Незалежності, — можливість зустрічі із Солженіциним, — участь українців у святкуванні Американської Незалежності, — відновлення „Конгресових Вістей“, — справа власного Дому УККА наспілку із СГА, — участь у найбільшій конференції Антисоціалістичної Ліги і багато інших подібних актуальних справ, включно, очевидно, із фавоними питанями актуальних справ, як за-таннями УККА.

Звернення УККА в 25-річчя героїської смерті генерала Тараса Чупринки

Для 5-го березня 1975 р. припадає 25-річчя героїської смерті с. п. генерала Тараса Чупринки — Романа Шухевича, Головного Командира УПА, Голови Проводу ОУН та Генерального Секретаря УГВР на Українській Землях, який вправ на шолі верній боротьби з московсько-комуністичним наїздником в дні 5-го березня 1950 р. в селі Білгородці під Львовом.

В його особі втратила Українська Нація людину, якою не забути. Втратили ми одного з тих лицарів — якими живе нація, які її будують, які ділами свого життя вказують шлях і ведуть народ через трудно і змагання до перемоги.

ЧУПРИНКА — це постан в нашій новітній історії, що до сьогодні викликає бурю ненависті в імперській Москві. Во Він є найбільш-вишновим — символом боротьби українського народу за волю, державність, і як такий увійде в аналі соборної України.

Ген. Чупринка-Шухевич від ранньої молодості присвятив свою працю, знаєння та свій хришталевий патріотизм на службу українському народу та його визволенню. Він не був тільки все-українським патріотом, але також визначним військовим провідником та державним діячем. Це завдяки його організаторським здібностям та визначному військовому талантові, що УПА та ОУН могли вести успішну боротьбу з 1942-1950 проти двох найбільших тоталітарних потуг нашого часу — гітлерівської Німеччини та Комуністичної Москви.

Генерал Чупринка-Шухевич ввійв на полі бою, захищав Український Кwartальник

У 1974-му році сповнилося „Українському Кwartальнику“ 30 років насправді трудовитого й успішного життя. Заснований, як англомовний періодичний орган Українського Конгресового Комітету, „Український Кwartальник“ правильно розвивався: шпродож 30-ти років, собво випустила 120 чисел, 120 своїх поважних світських реком з 274.000 підписників. „Український Кwartальник“ займав від самого початку свого існування правліву редакційну позицію: інформувати чужинський світ про всі українські справи поважно, правдиво, собво і солідно. „Український Кwartальник“ не веде дешової словесної пропаганди та цу у арється вулгарного пропагандивного стілью, примітною всім комуністичним виданням, особливо тим, які поваяються у СССР. Головне завдання „Українського Кwartальника“ — боронити право до своєї державної суверенності, — представляти сучасний колоніальний стан України згідно з найбільш авторитетними правдивими даними, — спростовувати брехні, шпрені про Україну в форумах, — приєднувати Україну прятелів у чужинському світі. Відкінення пропагандивного та прийняття наукового підходу до обмірковування всіх справ, причетних до української проблеми, проблеми української самостійності та її теперішнього підневільного стану, придбало „Українському Кwartальнику“ добре ім'я, як об'єктивного джерела відомостей про Україну. Називть чесько-словацька Академія Наук у Празі

зарахувала „Український Кwartальник“ до десяти найкращих американських „кременологіє“. З поширеним співробітництвом учених, професорів, істориків і економістів, соціологів, критиків, політиків і публіцистів — поширивалася й тематика журналу, яка є чимось охопила вже не тільки саму Україну, а й інші державні Москвова народи та їхні громади. 7 грудня 1974 р. відзначено 30-ліття „Українського Кwartальника“ цілодеяним співозомом в Українському Інституті Америки в Нью Йорку, з участю найкращих українських й чужинських науковців сил та окремих баєнокот у Командор-готелі. У зв'язку з 30-літтям „Українського Кwartальника“ видано інформаційний листок, що його підіспіла редактор „Українського Кwartальника д-р Володимир Душник та члени Редакційної Колегії — проф. Лев Добринський, д-р Матвій Стахів і редактор Антін Драган.

НАСПІДУЄ ПОГО

Данило Огородник, 1226 Савт 11-та вул. Омага, Небраска, 68108, прислав, заарушливого листа до Централі УККА, в якому пише, що хоча він 80-літній смерт і бідий, проте залуче 15.000 дол., як свій членський внесок до Українського Народного Фонду, бо знає, що Конгресовий Комітет боротьби проти ворогів України. З листа видно, що це давний український поселенець в Америці, один із сиромих українських піонерів.

3 ініціативи УККА створено Крайовий Комітет для відзначення 200-річчя ЗСА

У суботу 1 березня ц. р. на запрошення від УККА відбулися в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку наради, у висліді яких створено постійний, на місце до теперішнього Тимчасового, Крайовий Комітет для відзначення українцями 200-річчя Американської Незалежності. У своєму запрошенні до Управ Крайових установ і організацій, дир. Іван Базарко з'ясував конкретність і ціль такого окремого Крайового Комітету, який зайнявся б організаційним відзначенням американців українського роду 200-річчя З'єднанням Стейтів. Він писав:

"4-го липня 1976 року сповниться 200 років від історичного пороголення в місті Філадельфії Декларації Незалежності З'єднання Стейтів Америки. Для урочистого відзначення цієї історичної події покликано до життя окремі, федеральні, стейтові та міські Комітети. Вони працюють під гаслом: "Пам'ятаймо минуле, формуймо майбутнє". Ця річниця має бути великим американським святом, в якому візьме участь весь народ не тільки як глядач-свідок, але також як організатор і активний учасник. На всіх форумах — місцевому, стейтовому і крайовому — Амери-

200 річчя ЗСА

ка має знайти цей дух об'єднання нації, що був при її народженні 200 років тому у Філадельфії. Америка була впродовж останніх 200 років прибутищем для емігрантів з різних континентів та передує з європейського. І тому у святкуванні роковин Незалежності будуть брати участь всі етнічні групи на свій лад, згідно з їхніми традиціями.

"Таку участь будемо брати й ми, українці. Наші предки прибули сюди 100 літ тому і активно, своєю працею, своїми культурними і мистецькими надбаннями, включилися у розбудову й розвиток З'єднання Стейтів Америки. Нашою ціллю і завданням буде створити Український Крайовий Комітет, який подбає про належне оформлення нашої участі у федеральних, стейтових і локальних відзначеннях. Це єдина історична нагода українській спільноті Америки виявити і задокументувати свою участь у розвитку країни поселення та свою вагність, як частини великої американської цілості.

"Щоб вибрати такий Комітет, Український Конгресовий Комітет Америки скликає на день 1 березня 1975 нараду представників всіх крайових організацій. Референтами на цій нараді будуть представники Підготовчої Комісії, що була покликана вже раніше Українським Конгресовим Комітетом. Тому просимо, щоб Ваша організація вислала свого представника на ту нараду."

Крайові установи й організації прихильно відгукнулися на той заклик, бо велика зала Українського Інституту Америки вивисила делегатів поверх 70-ти крайових наукових, суспільних, жіночих, професійних, молодіжних, жіночих та інших організацій, як тех членами Екзекутивної й Політичної Ради УККА. Проводив заступник президента УККА Йосип Лісогріб. Архiepіскоп УПЦА Марко вголосив коротку молитву, після чого інформаційні повідомлення про організацію святкувань федеральним Урядом та взагалі про його плани у цій справі склали проф. Тарас Шмагала, голова згаданого дир. І. Базарко Підготовчої Комісії, та його заступник, дир. Володимир Вакад. З їхніх повідомлень та доповідень, що його зробив п. Йосип Лісогріб, прийняті рішення, що у Вашингтоні кількразово змінювалася концепція, як перевести святкування 200-річчя Американської Незалежності і дотерати нам все це у цій справі остаточно закристалізованого стані.

Переважав погляд, що її святкування мають бути децентралізованими, а не децентралізованими шляхом, і тому мало б відбуватися у стейтах та у місцевих громадах. З'ясувалося теж, що у ваги на економічну кризу годі сподіватися поважної грошової допомоги на відзначення Незалежності Америки окремими етнічними групами, а якщо можна буде дістати на ту ціль якісь невеликі фонди, то тільки від стейту, а не федеральному Уряду. Цілу країну поділено на 10 округів, при чому трудно це з'ясувати докладно, як їх зформовано. Святкування має відбуватися за трьома напрямками: 1) улагодження фестивалів, себто показових і розважних імпрес, 2) документально спадщизнає, себто в пам'ять випадку документації і опису вкладу української національної групи у розвиток і силу цієї країни і 3) визначення історичних архітектурних пам'яток.

У дискусії, в якій забили голос багато прихильників, підкреслювалося, що треба вимкнути дублювання тих самих творчих починків, — що треба координувати працю, — що треба активізувати громади для масової участі у відзначенні Американської Незалежності. У дискусії висловилося теж, що однаково в дільницях імпрес, як теж щодо видання поважного твору про вклад української громади в Америці у створення нинішнього її стану — вже існують не тільки суспільні, але й конкретні реальні почини.

Гн внесок дир. І. Базарка створено Крайовий Комітет у такому складі (з пропущеними титлами): Тарас Шмагала, Володимир Вакад, Йосип Лісогріб, Іван Вінник, Ярослав Гаївас, Степан Курілас, Іван Скальчук, Богдан Футей, Юліан Кулик, Іван Телюк, Іван Базарко й Іван Козак, залучивши у тому Комітеті два місця для представників молодіжних організацій, три місця для жіночих організацій, як теж для представників професійних організацій. У склад Крайового Комітету входять теж автоматично той ови створених уже стейтових і місцевих Комітетів святкування Американської Незалежності. Передбачено теж Почесний Комітет з участю Владик наших Церков. У тому самому дні новообраний Крайовий Комітет переніс свої перші наради.

У Чикаго відбулася 8-го березня ц. р. багатолюдна маніфестація у протесті проти приїзду до Америки слуханих більшовицької влади православних духовників з ССРСР. Маніфестацію улагоджено з ініціативи місцевого Відділу УККА. Координатором був о. крм. Марія Ву-тринський, парох собору св. Володимира й Ольги, активну участь взяли теж духовники: пастор Олександр

Гарбузок від Євангельської, о. Іван Кулик від Православної та о. прелат П. Лесків від української Католицької Церкви. Протестативні резолюції відчитав проф. д-р В. Маркус.

Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій м. Нью-Йорк, як Відділ УККА, йдучи за покликанням централі УККА дає ініціативу до постанови окремого Комітету для протестативної акції на території Нью-Йорку проти приїзду до ЗСА делегати з ССРСР, яка ніби репрезентує православну Церкву. Годовою цього окремого К-ту стала Дарія Степаняк, а вийшли до Комітету це Оксана Шур, Стефанія Букшова, Ярослав Щербанюк, О. Кошко, Аскольд Лозинський і Роман Крупка.

Заходами Відділу УККА в Пассейку створився окремий Громадський Комітет для протестативної акції проти відвідин прихильників більшовицького режиму у расах. До участі у цій демонстрації запрошено духовників всіх наших Церков, як також широкі кола місцевої громади.

У звідомленні про пленарну сесію Секретаріату СКВУ, яка відбулася в Торонто 1-2 лютого 1975 ("Свобода", ч. 30 з 13 лютого ц. р.) читали ми:

"Пленум Сесії не міг позитивно погодити подання 'Асоціації українців в Америці (АУА) про прийняття в члені СКВУ з таких статутних причин: а) за даної країни членами СКВУ можуть бути лише ті організації, що є в системі центральної репрезентативної країни, в якій така репрезентативна існує, б) на території ЗСА статут СКВУ визнає УККА такою центральною репрезентативною, а) 'Асоціація українців в Америці' не є тепер в системі УККА..."

На теми дня

Асоціація українців в Америці, СКВУ й УККА

У звідомленні про пленарну сесію Секретаріату СКВУ, яка відбулася в Торонто 1-2 лютого 1975 ("Свобода", ч. 30 з 13 лютого ц. р.) читали ми:

"Пленум Сесії не міг позитивно погодити подання 'Асоціації українців в Америці (АУА) про прийняття в члені СКВУ з таких статутних причин: а) за даної країни членами СКВУ можуть бути лише ті організації, що є в системі центральної репрезентативної країни, в якій така репрезентативна існує, б) на території ЗСА статут СКВУ визнає УККА такою центральною репрезентативною, а) 'Асоціація українців в Америці' не є тепер в системі УККА..."

На маргінесі того офіційного повідомлення можна пригадати:

На 9-му Конгресі українців в Америці, який відбувся в Нью-Йорку 9-го жовтня 1968 р., делегати ОДВУ і споріднених організацій та ОУРДП, ОДУМ, Добрус і Вільної Громади відмовилися від участі у керівних органах УККА, залишаючись в його системі. Опозиція, яка складалася під час того Конгресу, заснувала була окрему організацію "Комітет Громадської Свободи", яка в червні 1968 р. прийняла назву "Асоціація українців в Америці". Від того часу більша частина членів "Асоціації" вернулася не тільки формально до системи УККА, але й до активної участі в усіх його складових органах, в організаційній верхівці УККА та його низових клітках, місцевих Відділах. Сталося це внаслідок двох суттєвих причин: 1) вийшло, що суттєвості деякої з опозиції, щоб зосередити другу поруч УККА української громадської репрезентативної центрально не реальні, без найменшого шансу здійснення і 2) всі складові частини верхівки УККА, себто Екзекутивна і Президентська Рада й Політична Рада, завжди невідвратно стояли за повну коаопідацію всіх конс-

літ Трипуенко, Володимир Зуляк і Микола Пришляк — члени.

Комісія Народного Фонду: мгр Іван Скоцилас — голова, Петро Тарнавський, інж. Михайло Ніч, мгр Володимир Яців, Василь Кошківко, Наталя Лопатинська, Василь Тисак, Іван Книгницький і д-р Богдан Сілецький.

Сиракюзан, Н. П. — В дні 23-го лютого 1975 р. відбувся тут Загальні Збори Відділу УККА, на яких вибрано одноголосно нову Управу Відділу у такому складі:

Д-р Святослав Кльофас — голова, д-р Іван Гвозда — заст. голови, Степан Гришик — заст. голови, Михайло Микитин — секретар, Микола Велич — скарбник, культурно-освітній референту — Степан Гришик, інж. Теофан Фраціан, Стефанія Тішко, Петро Валуцький, референту зовнішніх зв'язків: д-р Іван Гвозда, д-р Мирон Ткач, п-і Джейс Ткач, референт шкільництва — мгр Микола Дуллик, референт преси — д-р Галина Кльофас, хронікар Відділу — д-р Іван Подок, референту зборів УНФонду: Григорій Свєнціцький, Володимир Мельничук, Михайло Заричний, Іван Пушняк. Член Управу — інж. Василь Гапій; Контрольна Комісія: мгр Михайло Середович, Іван Шугуляк, Володимир Рев'юк.

Ютиса, Н. П. — На Загальних Зборах Відділу УККА 1-го лютого 1975 р. вибрано нову управу наступного складу:

Інж. Ярослав Яковський — голова, Володимир Івасів і Михайло Лакус — заст. голови, Петро Ярмак — секретар, Володимир Велічко — фінансовий референт, проф. Богдан Радій — реф. зовнішніх справ, мгр Ярослава Тимчак — культ.-освіт. референт, Йосип Лісогріб — від ООЧОУ і Степан Моль-

У громадах

Контрольна Комісія: Сенг Клядко — голова, П. Зубрицький — заступник, Т. Кульчицький — заступник.

Філадельфії, Па. — На Загальних Зборах Відділу УККА, які відбулися 16 лютого ц. р., обрано нові керівні органи Відділу у такому складі:

Проф. д-р Петро Стерчо — голова, члени Управу: д-р Ярослав Бернадін, інж. Михайло Ніч, мгр Іван Скоцилас, д-р Микола Ценко, інж. Методій Борепський, Роман Савчак, Ворне Прокопович, Іван Шаран, проф. д-р Наталя Пауляк, проф. Микола Остапук, мгр Володимир Яців, д-р Володимир Чума, Михайло Ковальчик, ісп. Микола Алексєвич, мгр Уляна Масуркевич, пані Скульська, Давня Швед, Петро Генгалю, Наталя Лопатинська, Роман Кравців, Петро Тарнавський, інж. Володимир Качор, д-р Теодозій Олсуфєрро, Іван Гош, Степан Волянко, Крім того залишено в Управі місця для представників організацій: СУ, М.А. П'яєт, ОДУМ, Студентська Громада, ТУСМ, Зарєво і ОМУС.

Громадський Суд: проф. д-р Богдан Галюк — голова, д-р Василь Гаївас, Віта-

Москва стверджує, що УККА — це «центр буржуазних націоналістів»

"УККА — координаційний центр українських буржуазних націоналістів, який очолює запеклий антикомуніст, представник американських ультра Л. Добрянський" — читаємо на 190 сторінці настільної недавно з Києва книжки "Про справжню обличчя українського буржуазного націоналізму" ("Академія Наук Української РСР, Інститут історії", Наукова Думка", Київ 1974). Це збірка 12-ох статей на 236-6 сторінках друку, при чому, за більшовицькою системою, названо аж 6-ох членів Редакційної колегії того видання. Наведено у тому виданні сотні припадків та випадків вильних українців, переважно, необхідна, як чинник, який корегує і спонукує до працездати, до дискусії і до кращого розв'язання проблем. Але для цього треба, щоб 1) опозиція була в середині даної установи чи організації, а не поза нею; 2) щоб опозиція була конструктивна, виявляла добру волю, і коли вона вимагала толеранції супроти її поглядів, щоб була так само толерантна супроти інкодулюючих. У звідомленні з XI Конгресу 6-8 жовтня 1972, вичислено 61 установу чи так організації, з 9-ти категорій, які належать до УККА. У системі УККА є місце для всіх організованих кліток. Є теж місце для ділової, конструктивної і лояльної супроти своєї громадської централь критики. Коли ж є такі організації і такі їхні діячі, які вважають, що їхнє місце є тільки в ізоляції від усюго організаційного суспільства, та які як надто часто утворюють критику з лайкою, то це явище прикрі, але невідвратно постілля, що воно охоплює власне тільки незначну частину громади. Явище прикрі, бо не приносить ніякої користі українській справі, яка напевно зникла б більше, щоб без зайвої лайки, яка тільки затрує атмосферу — а речево, хай навіть гостро, але пристойно — критикувати і подавати власні конструктивні суспільні — на єдино відповідному і належному терені, на терені Українського Конгресового Комітету Америки.

Найбільше вістра тієї книжки звернене проти Українського Конгресового Комітету Америки і його англомовного органу "Український Квартальник". Саме в Нью-Йорку, сказано там у розділі "Під викраденою назвою", "містяться один з головних націоналістичних центрів, так званій Український Конгресовий Комітет Америки (УККА). Його ватажки якраз і спрямовують антикомуністичну ідеологічну діяльність 'товариства' — Мова тут про Наукове Товариство ім. Шевченка, що його називають у тій книжці 'так званим' Науковим Товариством, так само, як і Україн-

ник від СУМА члени культ. осв. референтури. Контрольна Комісія: о. Йосип Лукашевич — голова, Василь Рабарський і Василь Пилипчук — члени.

Вашингтон, Д. К. — В неділю, 23-го лютого 1975 р., в залі парафії української католицької церкви при Блекден єврей відбулися загальні збори Відділу УККА, на яких вибрано нову Управу у такому складі:

Полковник Василь Рибак — голова, Іван Малиновський і мгр Стефан Бойчук — заступники, інж. Володимир Мавський — секретар, інж. Богдан Демчишин — касир, д-р Степан Курілас, д-р Ігор Котлярчук, інж. Юрій Несеторчук, інж. Теодозій Дячок, проф. Аскольд Смальський — члени. Три місяці зарезервовано для представників студентів та одно місце для делегати СУА. Контрольна Комісія: Микола Кормалюк, д-р Михайло Кушнір, д-р Ярослав Гелета, інж. Володимир Задорський і Ярослав Болдурко. Товариський Суд: д-р Василь Наконечний, д-р Теодор Залуцький, інж. Василь Лев.

Представником від Централі УККА був амекутивний директор мгр Іван Базарко. Співкоз усіх Відділів УККА та їхніх колективів буде проголошено у наступному номері "Комуністичний Вісник".

УККА ЗАКУПИВ ДІМ У НЬЮ-ЙорКУ

Йдучи назустріч членам давніх суспільств та іншим однаковим знаям, як керівних органів УККА, — 25 листопада 1974 року підписано угоду про купню будинку ч. 203 при Другій Євено в Нью-Йорку.

Історію того власного будинку треба рахувати від 1962-го року, коли-то п. Михайло Дутчак з Дегройту щедро рукою пожертвував на купню власного дому УККА 10,000 дол. УККА віддавав щорічно з Українського Народного Фонду по 10 відс. до окремого Фонду будови власного дому, — інколи передавали туди всю зарплату річного балансу. Таким чином наприкінці 1974 року у тому окремому фонді було кругло 150,000 дол. Будинок коштував 106,000 дол., з чого УККА дав 60 відсотків, а 40 відсотків Союз Українок Америки, співласник будинку. Будинок має 5 поверхів і суху гаряку півницю на склад книжок та іншого приладдя. Перших три поверхи займає Український Конгрес в його Комітет, 4-ий і 5-ий поверхи — Союз Українок, який здумав перенести туди свою центрально з Філадельфії, редакцію свого журналу та влаштувати на одному поверсі свій музей, який був раніше приміщення в Українському Інституті Америки. Будинок вимагає, очевидно, деякого ремонту й пристосовування до його нового призначення. Саме 24 лютого ц. р. відбулася у цій справі нарада з інженером-архітектором Аполінарієм Осадіюк, який переводить потрібний ремонт і частинну перебудову. На тій нараді затверджено план, що його пред'явив інж. А. Осадіюк. УККА має на покриття коштів того ремонту поважну різницю, яка залишилася у Фонді будови дому при Другій Євено. За всією вірогідністю осінню цього року Український Конгресовий Комітет Америки перенесе свою канцелярію з Канади до цього будинку, а Канаді говорив на бенкеті під час Другого з'їзду українських журналістів Америки і Канади у Торонто про спільність інтересів українського економічного світу із світом української преси: це був доказ, робить висновок більшовицький пропагандатор, що капіталісти використовують українську пресу для 'психологічної війни' проти комуністів. Промовляючи, що у вільному світі, у демократичних країнах, обов'язок виявлення правди про установи й організації на їхніх загальних зборах, в отій більшовицькій брошурі злородно депо вихоплено із звітів, а виявлено недобору "Українського Квартальника" з'ясувалося, як доказ, що такий недобір покривають американські імперіалісти... Більшовицький пропагандатор, прихвилюючи фірмою УА-Наука, використали нагоду нового пасквілю проти вільного українського суспільства, щоб заденуцізувати й копати — Валентина Моза. Ось так, тавруючи співпрацю 'буржуазних націоналістів' із антисоветськими жидівськими колами, один із авторів того пасквілю Р. Г. Симоненко, лютує, що 'ультрареакційна профашістська організація, яка спеціалізувалася на публікації злісних антирадянських пасквілів, видала й писавню В. Мороза. Ці проповіді дії сіоністів були відразу ж помічені й схвалені буржуазно-націоналістичними верхами української еміграції. Їхня газета та фальшивою назвою 'Свобода', повідомляючи про дії сіоністів, знайшла за потрібне переказати перелому, а який сіоністи рекламували писання В. Мороза. Газета спеціально пропитувала те місце, де сіоністи іменували авторів та інших злочинців 'нашими природними союзниками' в боротьбі проти ССРСР..."

Перечитавши ту книжку, наполюючи з відразою, наполюючи з гумором, читав мусить прийти до одного висновку: історія, яка вважає, що дії її закриляють потрібні аж такі нічечні засоби пропаганди, не може стриматися.

В обшпрному обмінковідозві про власний Дім УККА з вересня 1974 р. з'ясувалося ближче, що в ньому буде місячник:

— В окремій залі будуть представлені всі Організації, Установи, Товариства, Об'єднання, що є в системі Українського Конгресу: Український Народний Фонд, це єдина фінансова база, що дала змогу розгорнути працю Конгресового Комітету, цей документ реального патріотизму Української Спільноти в цій країні матиме окреме, почесне місце: таблиці, звіти, статистичні дані, світлинні Громади, що впродовж його існування керували збірками Національного Дятку, їхні життєписи, будуть виставлені в окремому Відділі;

— Відділі Українського Конгресового Комітету Америки з усіх місцевостей за все існування його — будуть представлені — кожний окремим — фотографіями і хроніками. Во вони — це історія кожної Громади, а в сумі — історія активності всієї Спільноти;

— Конгреси Американських Українців та всі З'їзди, маніфестації, демонстрації за весь час нашого поселення тут — будуть ілюстровані документами, фотами і репортажами;

— Тут, у тому Дім Українського Конгресового Комітету Америки, в окремій залі, промовити своїми безлічними картинками-образними світлинами Українська Історична Галерея. Промовити про Україну й її минуле до тих, хто не бачив її до тих, чужак, хто не знає її. Промовити хто ми були і хто ми є. Мова її — переконлива й правдива.

Ось так, в загальному представлені, буде англійська Дім Українського Конгресового Комітету Америки в Нью-Йорку."

Тому, що таке внутрішнє устаткування власного Дому УККА вимагає поважних фондів, то на самому купні Дому і його ремонті не кінчається справа: треба використати можливість, що їх має просторе нове приміщення, щоб однаковий українська людина, яка заїде туди, відчує, що це насправді централа великої української спільноти в Америці і що в тому будинку можна пізнати вагність тієї спільноти та її заслуги — для України й Америки. Тому Екзекутивна УККА зверталася до української громади — далі прислати пожертви на власний Дім УККА — яке не на придбання його, а на устаткування, на внутрішнє вивіювання його, таке, яке відповідало б гідності цієї нашої центральної і репрезентативної установи.

Слово за Вами, Велимишновні Громади!

Кутік сміху

Прийшов на мітинг у комгосп підтримати і залити:

— Сділки вас є?

— Оди.

— Так не розходітєса.

Прийшов до Брежнєва Кошигні і каже:

— Товаришу секретар, нам прийдесть відкрити кордон для вільного вильду людей, бо імперіалісти, сіоністи і буржуазні націоналісти зняли вже такий крик, що це нам шкідливо.

— Добре, каже Брежнєв, але хіба ми відкривемо кордон, то всі вильдуть і закриються тільки ми да.

— Ні, товаришу секретар, — каже Кошигні, — Заширєтєс тільки ви, бо і також заширєтєс.

Грищенко
ПРИВАТНА
КОЛЕКЦІЯ ОБРАЗІВ
НА ПРОДАЖ

18 акварель, олійні образи і рисунки. Тел. пізно веч. (215) 389-4014 або писати:
JOHN CASTAGNO
1142 Snyder Avenue
Philadelphia, Pa. 19148

**ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕННІ
УНКОСОВ!**

Увага! ЛОС АНДЖЕЛЕС і ОКОЛИЦІ! Увага!
Дня 13-го квітня 1975 року
в залі
УКРАЇНСЬКОГО КУЛЬТУРНОГО ОСЕРЕДКУ
при 4315 Melrose Avenue, Hollywood, California
— відбудеться —
50-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕН
ГРОМАДСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
п. МИКОЛИ НОВАКА

• Проситися Шановне Громадянство взяти численну участь.
• Всім Друзім і Знайомим в Америці і Канаді просимо надіслати свої привітти і побажання Ювілятові на адресу Комітету: **PETRO MARCINIW**
517 S. Belaire Rd., Burbank, California 91501

**УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.
ВІДДІЛ НЬО ЙОРК**

**Неділя, 6 квітня 1975 р., год. 6 по пол.
ДИПЛОМОВИЙ РЕЧИТАЛЬ**
ОЛЕСЬ КУЗИШИН

КЛАСА МЕЛАНІ БАНДЛОВОЇ
В програмі твори: Ваха, Бетовена, Шопена, Рхмалінова
Резуцького, Нікитинського й інші.

Залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вул., Нью Йорк, Н.Й.

ГАРТФОРД, Конн.! Тільки один день! **ГАРТФОРД, Конн.!**

Неділя, 6-го квітня ц.р., сеанси: 2, 4, 6 і 8 год.
Falcon Theatre, 18 Broad Street
New Britain, Conn.

**ПРЕМ'ЄРА НАЙНОВІШОГО УКРАЇНСЬКОГО КОЛЬОРОВОГО
ФІЛЬМУ** Продукції Української Кіностудії **ВОЛОДИМИРА ВАСИКА**
Ошана, Канада

МАРІЧКА

РОМАНТИКА УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРИПЦІВ — ПАНОРАМА КАРПАТ-СЬКИХ ГІР — ПОВУТ ГУЦУЛЬСЬКОГО СЕЛА — ПІСНІ, ТАНЦІ, ЛІСОВІВ, ЗАБІДІСТЕ, ПІТРИГИ — ВСЕ ЦЕ І БАГАТО БІЛЬШЕ ПОВАЧИТЕ НА ШИРОКОМУ ЕКРАНІ КІНОТЕАТРУ!!!

**УКРАЇНСЬКЕ СПОРТОВЕ ТОВАРИСТВО
„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ”
НЬОАРК, Н. Дж.**

повідомляє всіх зацікавлених дівчат і хлопців у віці 9-16 років, та всі молоді організації, що

**ЧЕРГОВА
СПОРТОВА ШКОЛА
„Чорноморської Січі”**
відбудеться на протязі 3-ох тижнів, в часі від 20 липня до 9 серпня ц.р. на Оселі УРС „Верховина” в ІЛЕН СІЕН, Н. Й.

- Копти одностайного побуту 7.00 доларів.
- Випічка: копаний м'яч, відбійника, теніс, плавання, гимнастика, копичівки, легка-атлетика.
- Професійні інструктори і опікуні.
- Речення зголошень до 10-го липня 1975 року.

Спортна Школа „Чорноморської Січі” заслужила собі на визнання УСПАК, Управа якого залучає українську організацію молоді до участі в спортовому вишколі.

По інформації писати:
UKRAINIAN SITCH SPORT SCHOOL
680 Sanford Avenue Newark, N.J. 07106

Вунакет і околиця!

В неділю, 13 квітня 1975 р.
о год. 1-й по пол.
у парафіяльній залі
Української Православної Церкви
св. Михаїла
при 74 Гарріс Авеню, Вунакет, Ровд Айленд
— відбудеться —
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС
у Вунакет, Р. Ай.

в яких повинні взяти участь члени Округної Управи та Урядовці і конвенційні делегати наступних Відділів:

73 і 177 в Провіденсе, 93 в Централ Фолс, 122 в Тавтон і 206, 241 у Вунакет, Р. Ай.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Звіти з діяльності Округної Управи
2. Вибори Округної Управи
3. Доповідь головного організатора Степана Гавриша
4. Плян праці на 1975 рік

У Зборах візьме участь **СТЕПАН ГАВРИШ**, головний організатор УНС

По зборах головний організатор С. Гавриш подасть практичні поради, як забезпечувати членів!
Управа Округного Комітету

Галерія Христини Чорніти
6330 Пів. 12-та вулиця, ФІЛІДЕЛЬФІЯ, Па.
19-го квітня — 3-го травня 1975 року

Субота, 31-го травня 1975 року
Залі Готелю Статлер-Гілтон
7-ма Авеню між 32-ою і 33-ою вулицями
Нью Йорк, Н. Й.

Початок Вечеру о год. 8:30 вечора.
Початок Балю о год. 9-й вечора.

ДМИТРО ДОНЦОВ
(Закінчення зі стор. 2-ої)

бокої переконаності у „своїй правді” і електрифікуючої переконливості для читача. Тяжко було з ним дискутувати його політичними противниками. Проживши понад 50 років поза Україною, він був тисячами ниток зв'язаний з своєю Батьківщиною і його статті, в яких він аналізував ситуацію на рідних землях, друковані в „Літературно - Науковому Віснику”, „Віснику” і „Свободі” в 30-их роках, завжди відзначалися глибокою проникливістю. І вже 90-літнім старцем, мавши за плечима величезний публіцистичний

Д-р Дмитро Донцов написав десяткі більших і менших книжок, сотні статей на найрізноманітніші теми, що й до нині не втратили своєї гострої актуальності. З-під його пера вийшли також блискучі есеї на літературні теми. Кожна його стаття і книжка сповнені гли-

В ПЕШАДІЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого БАТЬКА
бл. п.
СТЕФАНА БРОДИКА
і в ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої і ніким Незаступимої МАМИ
бл. п.

АННИ БРОДИК
будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ
у вівторок, 8-го квітня 1975 р.
в БРУКЛІНІ — в Церкві СВ. ДУХА, о год. 8-й рано;
в АСТОРНІ — в Церкві ЧЕСНОГО ХРЕСТА, о год. 8:30 рано;
в ІЛЕН КОВІ, Л. Ай. — в МОНАСТІРІ ОО. ВАСИЛІЯН.

В пам'ять наших Батьків складаємо 200.00 доларів на Хрест на Українському Католицькому Цвинтарі в Гестербургу, Н. Й.
ОЛЬГА — донька
ІВАН — зять
МАРТА і НАТАЛКА — внучки

З відходою у Вішнєсть
Д-ра Івана Завалишута
в Справах, Н. Й.,
замість квітін на свічку могили,
складають суму 100.00 (сто) доларів
на „Першу в Потроби” —
х-р ІВАН і АННА ДУТКО

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Невідкалурваної МАМИ
Натерини Цюропайлович
з Данилянів
відправляється
9-го квітня 1975 року
БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІ
в МІННЕАПОЛІС, Міннесота і
ГАРТФОРД, Коннектикат
Просимо Крестик і Знайомих провільнитися разом
з нами за душу Покійної.
Оши: ЯРОСЛАВ, ВОЛДИАН, ОРЕСТ
Дочка: ОЛЕКСАНДРА, ДАРІН

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО ОСЕРЕДКУ „ТРИЗУБ”
з жалем і сумом повідомляє Українське Громадянство,
що вночі 30-го березня 1975 року, відійшов у засвіти, на 72-му році життя,
наш Незабутний, Довголітній Член та вол. Член Управи Осередку,
видатний актор, громадський і спортовий діяч

сл. п.
БОГДАН ПАЗДРІЙ

Покійний був прикладним членом нашого Осередку і своїм довгорічним доглядом широким помагав у дії УСО „Тризуб”, якого залишився першим членом аж до останніх днів свого трудовитого життя.

ПАРАСТАС відбудеться в п'ятницю, 4-го квітня 1975 р. в год. 7:30 веч. у приміщенні похоронного заведення Насестів, 109 E Tabor Rd. у Філадельфії, Па.

ПОХОРОНИ почнуться в суботу, 5-го квітня 1975 р. о год. 8:30 ранку, в цьому ж похоронному заведенні, а відтак відбудеться Панахίδα в українській католицькій церкві Царя Христа при вул. Каюга на Найстації у Філадельфії і будуть завершені на місцевому цвинтарі на Факс Чейсі.

На ці сумні обряди запрошуємо до численної участі все Українське Громадянство, віддаючи в той спосіб Покійному, невтомному трудівникові для української культури, зокрема для українського театрального мистецтва — останню прислугу.

Згідно з останньою волею Покійного, який був членом видавничої комісії, замість квітін на його могилу — просимо скласти пожертви на фонд видання Книги Діачів Українського Театрального Мистецтва „Наш Театр” на адресу: Ukrainian Savings & Loan Ass'n, 1821-23 W. Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141. Чекове конто: 4331.

ВІЧНА НОМУ ПАМ'ЯТЬ!
БІЧНА НОМУ ПАМ'ЯТЬ!
УПРАВА УСО „ТРИЗУБ”

Богдан Паздрій

Ділямося з Українським Громадянством сумною вісткою,
що 30-го березня 1975 р. відійшов у Вішнєсть, після довгої і затяжної недуги,
на 72-му році життя,
наш Довголітній Член, мистець української сцени, актор і режисер українських театрів

бл. п.
БОГДАН ПАЗДРІЙ

Покійний, який невтомно трудився впродовж 50 років на українській сцені і в українському кіно, як актор і режисер, був прикладним українським громадянином і суцільним діячем, зокрема довгорічним членом 6-го Відділу Організації Оборони Чотирьох Свобід України у Філадельфії. Своєю працею і мистецтвом хитро багато спричинився до культурного росту Філадельфії, впершу чергу Дому Української Молоді — твердині духа Українського Молодого Покоління.

ПАРАСТАС відбудеться в п'ятницю, 4-го квітня 1975 р. в год. 7:30 веч. у приміщенні похоронного заведення Насестів, 109 E Tabor Rd. у Філадельфії, Па.

ПОХОРОНИ почнуться в суботу, 5-го квітня 1975 р. о год. 8:30 ранку, в цьому ж похоронному заведенні, а відтак відбудеться Панахίδα в українській католицькій церкві Царя Христа при вул. Каюга на Найстації у Філадельфії і будуть завершені на місцевому цвинтарі на Факс Чейсі.

На ці сумні обряди запрошуємо до численної участі все Українське Громадянство, віддаючи в той спосіб Покійному, невтомному трудівникові для української культури, зокрема для українського театрального мистецтва — останню прислугу.

Згідно з останньою волею Покійного, який був членом видавничої комісії, замість квітін на його могилу — просимо скласти пожертви на фонд видання Книги Діачів Українського Театрального Мистецтва „Наш Театр” на адресу: Ukrainian Savings & Loan Ass'n, 1821-23 W. Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141. Чекове конто: 4331.

ВІЧНА НОМУ ПАМ'ЯТЬ!
ЧЛЕНИ й УПРАВА 6-го ВІДДІ. ООЧСУ у ФІЛІДЕЛЬФІИ

Богдан Паздрій

Повідомляємо у безмежному жалю і смутку, що 30-го березня 1975 року, відійшов у Вішнєсть на 72-му році життя,
наш Заслужений і Видатний ЧЛЕН

сл. п.
БОГДАН ПАЗДРІЙ

одні із „старої гвардії” мистців української сцени; він був у наших рядах як актор, режисер та член Управи Нашого Театру, починаючи з першої вистави.

Мас за собою 50 років вірного служіння „Матері Правди — Мельпомені”. Покійний, член численних українських театрів у Західній Україні, фільмовий актор і режисер, поклав незаступні заслуги для розбудови української культури, зокрема театрального мистецтва.

ПАРАСТАС відбудеться в п'ятницю, 4-го квітня 1975 р. в год. 7:30 веч. у приміщенні похоронного заведення Насестів, 109 E Tabor Rd. у Філадельфії, Па.

ПОХОРОНИ почнуться в суботу, 5-го квітня 1975 р. о год. 8:30 ранку, в цьому ж похоронному заведенні, а відтак відбудеться Панахίδα в українській католицькій церкві Царя Христа при вул. Каюга на Найстації у Філадельфії і будуть завершені на місцевому цвинтарі на Факс Чейсі.

На ці сумні обряди запрошуємо до численної участі все Українське Громадянство, віддаючи в той спосіб Покійному, невтомному трудівникові для української культури, зокрема для українського театрального мистецтва — останню прислугу.

Згідно з останньою волею Покійного, який був членом видавничої комісії, замість квітін на його могилу — просимо скласти пожертви на фонд видання Книги Діачів Українського Театрального Мистецтва „Наш Театр” на адресу: Ukrainian Savings & Loan Ass'n, 1821-23 W. Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141. Чекове конто: 4331.

ВІЧНА НОМУ ПАМ'ЯТЬ!
ЧЛЕНИ й УПРАВА „ТЕАТРУ в П'ЯТНИЦЮ”

МАРІЯ ЛЕСЬКІВ-БУКАВИН
з дому ОСАДЦА

Тіло спочиває в похоронному заведенні E. R. Boyland, 188 Eastern Avenue, New Brunswick, N.J.

ПАНАХІДИ будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 3-го і 4-го квітня 1975 року о 8-й годині вечора.

ПОХОРОНИ відбудуться в суботу, 5-го квітня 1975 р. в год. 8:30 ранку з похоронного заведення до церкви Непор. Зачаття Преч. Діви Марії при 80 Livingston Avenue, New Brunswick, N.J., а після на українській цвинтар сн. Андрія в Вальд Брукс, Н. Дж.

Про молитви за душу Покійної просить горем прибиті:

дочка — ОЛІЯ ГОРОДЕЦЬКА з мужем ЯРОСЛАВОМ
і дітьми: АДРИЯНОМ і ОРСЕНО
син — ОЛЕКСАНДЕР ЛЕСЬКІВ з дружиною ДАРІСІО
і дітьми: УЛЯНОЮ і МАРКОМ
син — ПЕТРО БУКАВИН з дружиною ПАТРИЦІОЮ
та дочкою РОЗМАРИ
сестра — НАТАЛІЯ БАРКІВ з мужем АНДРЕЄМ
брат — АПОЛОНАРИЙ ОСАДЦА з дружиною ТАНЕЮ
сестриниця — ОЛІЯ ЗАДУЛЯ з мужем ЯРОМИРОМ
і донькою ТАНЕЮ
братаниці:
ТАНЕ ДЕМЧУК з мужем ВОЛОДИМИРОМ
та доньки: ЛЮБОВОЮ і ТАНЕЮ
ХРИСТИНА ПАВКІС з мужем ЯВОРОСМ та доньки:
ПІНСОЮ і АЛІНОЮ
ТІНІА ОСАДЦА
сестрини:
ОЛЕКСАНДЕР БАРКІВ з дружиною НЕНСІ та дітьми:
СТЕПАНОМ, ГРИГОРИМ, ХРИСТИНОЮ і ТАНЕЮ
БОГДАН БАРКІВ з дружиною ПІРИНОЮ та дітьми:
ІГОРЕМ і ЛЯРИСОЮ
МИРОН БАРКІВ з дружиною ГАЛІНОЮ
швагер — ВОЛОДИМИР ПЕТРОВСЬКИЙ
Родина в Україні, Америкі і Канаді

Замість квітін, просимо скласти свої пожертви на церкву св. Юра в Нью Йорку або церкву Непор. ЗІДМ в Нью Брансвік, Н. Дж.

Виставка картин
ОЛЕСИ КОРОТЮКОВОЇ
УКРАЇНСЬКОГО МИСТЦІВ-ДИСІДЕНТА з КИЇВА

ВІДКРИТТЯ — 19-го квітня, о год. 8-й веч. **ДОПОВІДЬ** мистця про переслідування культурних діячів у сучасній Україні.
ГОДИНИ: суботи і неділі — 1-ша по пол. — 9-та веч.; в будні дні — 6-9 веч., або за телеф. дозовленням (215) WA 7-7771.

• На Валі грас оркестра —
„Темпо” — пл. сен. І. Ковалія

• Вогуп від особи на Бенкеті і Валь: 25.00 дол.
• Вогуп для мохдї на Валь: 5.00 дол.
• Одаг вечірній.
• Книжки на Бенкеті і Валь можна набути у книжкарні Платонової Юліанської Старшини при 140 Друга Авеню в Нью Йорку або у пана Стефанія Кошовича, 125 Е. 4-та вулиця, Нью Йорк, Н. Й., 10008.

• ПРОГРАМИ МИРОТІЦЬКІ ВІСТУПНІ ПЛАСТОВОЇ МОЛОДІ.

Для відзначення
25-річчя Пластової Станції в Нью Йорку
СВЯТОЧНИЙ БЕНКЕТ І БАЛЬ

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

(Закінчення зі стор. 2-01)

Кульчицький ета раяста зняти в Мірчука, те щось особисто своєрідне", той "реабрандівський блиск зірок", що надає духовій фізіоломі людини її особистий, незаміняльний вираз". О. Кульчицький подає на початку своєї розвідки, що тезою його "характеристики проф. Мірчука буде твердження, що оцим ребрандівським блиском зірок, який надав багатогранний особисті проф. Мірчука особи, було злетяє в його особі ставленні філософа-дослідника української духовності і культурного діяча-посередника між духом Сходу і Заходом Європи".

Автор відносить в Мірчука до характерних рис українського народу такі риси: 1. Природний персоналізм, який "відрає українця від москаля". 2. Першість та перевагу, що їй дається визнаван та ставленням чуттєвості, емоційності в українському світогляді та в цілому українському житті". 3. "Схильність до ідеалізації". 4. Схильність до оптимізму ("якощо то буде"). 5. Почуттєву пов'язаність із землею. 6. Змагання до напів існуючого і віру в можливість її освоення.

Практичні висновки з пошуків теоретичних засновків в Мірчука були такі: "Гасло „Україна — посередня між Сходом і Заходом“ стало томою програмою його діяльності, як посередника між німецькою і українською культурами на пости директора Наукового Інституту в Берліні".

В. ЯНІВ пише, що І. Мірчук — це „філософ, який... проявився в ділянці дослідження історії української культури... і який розглядає поодинокі явища культури в їх глибокій структурній співзв'язаності з філософією, аспекти, пов'язуючи одночасно і філософію, і національну культуру з народною психікою, — відчаю конкретного народу, чи (як це він сам найчастіше окреслює) із його світоглядом".

В. Янів старався „систематизувати погляди І. Мірчука на українську людину“. Тут треба згадати, що Мірчук не любив вживати терміну „філософія“, він писав, що „філософія — означає не що інше, як науку про світогляд“.

Мірчук вивчав світогляд нашого Сквородоу й чека Томи Масарика та побачив „далекодучі паралелі між наукою“ цих двох філософів. Мірчук „прототипав Сквородоу Толстоу“, ідучи „традиційним шляхом накреслення духовного портрету українця у протиставленні його росіянина“. В характеристичній укрїнці Мірчук бачив такі риси:

1. Близьке пов'язання українця із землею та тепле ставлення до природи.
2. Естетизм відчати та замишлення до краси.
3. На рідних землях „українці не одружувалися ні з росіянами, ні з німцями (колоністами), ні з жидами“. (На жаль, тут нема тієї „ек-

Вшановано Івана Ле з 80-річчям

Київ. — Тут відбувся 21 березня літературний вечір для ознайомлення відомого письменника Івана Ле, якого проминуло 80 років життя. На вечорі в залі Київської консерваторії зі словом про Івана Ле виступив Степан Крижанівський. Крім нього ще промовляли письменники О. Левада, В. Козаченко, А. Хижняк, Ф. Моргун, І. Власенко, скульптор Олександр Олійник та заступник голови Державного телерадіо Укрїнської ССР Р. Абдурашидов. Уряд УССР на вечорі репрезентували заступник голови Ради міні-

В Києві вручено Шевченківські премії

Київ. — Згідно з інформацією союської преси, провідні Шевченківські премії (т. зв. Державна премія Української РСР ім. Т. Г. Шевченка) були присяані письменникові Вадимов Солюбіє за роман „Лихобор“, скульпторові Олександрові Ковальову за портрет Д. Коротченка, М. Рильського та В. Філатова, композиторові Олександрові Власеву за цикл пісень, три бандуристи — Май Голенко, Тамарі Гриценко і Ніні Писаренко

Планується „огляд народних талантів“ у ССРР

Київ. — Газета „Культура і життя“ з 27 березня інформує, що тут відбулося засідання Республіканського організаційного комітету першого всесоюзного фестивалю самодіяльної художньої творчості трудящих. На засіданні розглянуто і схвалено опрацьований план такого фестивалю в 1975 році, присвяченого відзначенню 30-річчя з дня закінчення Другої світової війни. Республіканський фестиваль відбуватиметься у „всесоюзних рамках“ відповідно до постанов московських централних керівних органів.

В Сайгоні починає ширитися паніка

Сайгон, Південний В'єтнам. — За останніми повідомленнями, бої урядових військ з наступаючими військами Північного В'єтнаму ведуться вже біля Кеуан Лок, тобто 38 миль на північний захід від столиці. Упродовж перших днів квітня комуністи захопили містечок Туї Гоа, На Транг і Кам Ран. Особливо великим з втрата Кам Ран з глибоким портом і величезною військовою базою. Південно-в'єтнамське командування підтвердило втрату також ще кількох містечок, як Да-Тат, Фан Ранг і Фан Тьєт давки морського побережжя в напрямку Сайгону. Комуністичні повстанські з'єднання розпочали збройні акції також у районі Го Конг на південь від Сайгону, де від років було цілком спокійно. Деморалізація південно-в'єтнамської армії набрала таких розмірів, що військові частини залишають окремі місцевості, ще перед наступом комуністів, щоб уникнути втрати. Панічні настрої почали ширитися у Сайгоні, звідки вилізть чужинці і багаті в'єтнамці.

Відділ УНСоюзу Басейну Тетерого Вугілля! В неділю, 13 квітня 1975 року

о год. 2-й по полудні в залі Української Католицької Церкви св. о. Миколай 438 Вест Пайн Ст., Магнолія Сіті, Па. — відбудуться —

РІЧНИ ЗАГАЛЬНИ ЗБОРИ Об'єднаного Комітету Відділів УНСоюзу

в яких повинні взяти участь: Урядовці, Конвенційні Делегати та Представники наступних Відділів УНСоюзу:

- Бервик 164, 338 Мек Аду 7
- Централья 90 Майнервіл 78, 129, 265
- Колдейл 201 Мт. Кармел 2
- Фрэнквил 242, 382 Нортгумберленд 357
- Фрлэнд 429 Шамондін 1
- Геллетон 85 Шенандоа 98
- Магной Сіті 305 Ст. Клер 9, 31, 228

В ПРОГРАМІ:
1. Звіт Окружної Управи і дискусія;
2. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії;
3. Доповідь головного предсідника УНС Носипа Лісогора
4. Обговорення і схвалення плану праці Окружні на 1975 рік.
У зборках візьме участь ПОСИП ЛІСОГОР, головний предсідник УНС. До участі в зборах запрошені також всі Члени УНСоюзу і загал Українського Громадянства околиці.
М. Гейтон, гол. Г. Словик, секр.

Чергова виставка української книжки в Чикаго

Товариство Самопоміч і Васьківський Комітет Рідної Школи ім. Митрополита Андрея Шептицького при парадії св. Йосифа влаштували 8-9 березня велику виставку української книжки. У просторій залі під церквою розміщено 8 великих, по мистецтві виконаних стаників, на яких розложено на полицях книги. Кождий сталець містить 30-35 книг, багато були також розміщені на довгих столах. На виставці показано понад 500 книжок. Англійська література була окремим дбайливо заступлена.

Це вже друга того рода виставка української книжки в Чикаго. Перша, значно більша, відбулася 1-3 листопада мину. року, на якій було виставлено понад тисяча книжок і журналів. Вони зберігаються як постійний фонд для використання в майбутніх виставках.

Вичерпно були заступлені книги видавництва ОО. Василіяні з Риму. Побіч численної праці в українській мові, приблизно 30 книг в чужих мовах — італійській, англійській, латинській. Видавництва „Дніпрова Хвиля“ з Мюнхену надіслали 60 книг і приблизно стільки „Пролом“ і „Сучасність“. Український Конгресовий Комітет репрезентували приби. 50 публікацій, частиня англійською мовою. Імпозантно збірку видав Публіцистично-наукового Інституту видавці мали зомою оглядати побіч монументальних видань Денісюна (повне видання Кобзаря) і У Н Союзу (Енциклопедія Українознавства в англійській мові).

Збірка видань дитячої літератури ОПДЛ Союзу України, Союзу Українців Великкобританії, Об'єднання Українських Вояків в Британії, П. Т.

Українську книжку треба нашим громадянам показувати, вона мусить собі здобувати покупців і читача. Здобутий в Чикаго досвід і зібрані книги можуть корисно служити також іншим громадам, якщо знайдуться ентузіасты цієї важливої справи. Більше інформації у пропаганді своїх видань повинні провадити також видавництва.

Вшанували визначного педагога

Ню Гейвен, (М.Я.) — Українська Рідна Школа ім. Митрополита Андрея Шептицького в Ню Гейвені вшанувала довголітнього вчителя і управительку Любов Даниловичу святочним бенкетом. Це відбулося в суботу 22 лютого 1975 р. у вечірніх годинах в залі української православної церкви в Ню Гейвені. Бенкет підготувала Управа і учительні школи, а провадила ним д-р Михайло Снігурович. Започаткував бенкет молитвою, яку провів о. Микола Чернявський, парох української православної церкви в Ню Гейвені. По короткому слові відкриття до президентського стола підійшли шкільні діти та вручили пані Данилович квітучий рож та різьблений в гугульському стилі альбом. Наталка Долінна уч. 9 кл. продекларувала вірші — привіт, тоді керівник бенкету вніс моголітствів, яке усі присутні відспівали. В часі вечері відчитано писемний привіт від проф. д-р Лева, який учив, молився в школі українства та від колишньої учениці Лідії Войно. Усейні привіт від Шкільної Ради передав д-р Михайло Снігурович, який на прохання і з доручення Шкільної Ради репрезентував її на цьому святі. Він передав також привіт від Українського Конгресового Комітету, Відділу Ню Гейвен та від колишнього учня Михайла Снігуровича.

Чи ваша дитина ходить до української шкільної організації?

УВАГА! Зверніть увагу на ці оголошення до Виховної Радою української шкільної організації у ВАШІЙ МІСЦЕВОСТІ.

НЕПЕРЕМОЖНИЙ КЛИЧ

(Закінчення зі стор. 2-01)

завзяттям. В українському народі існує велика сила духа, хоч назвер часто-густо здається, що ми живемо з дня на день у повному збайдужінні і безсиллі. Якщо зрушити приспані сили — можна досягти найвищих цілей, про які вміємо так добре говорити. А цих приспанних сил не нехтують наші противники.

Польський історик XIX століття Лоаніск писав про Львів: „У Львові мало Русинів, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро забутого, ллпшався завжди під холодним дождем жива іскра, яку найближчий подув міг легко придушити, але також міг роздувати, але багато Русі. Вони тут завжди в якомусь скороченому, але тим більше сконденсованому виді. Ніче те зерно шпелі, знайдене в споконичних єгипетських пірамідах, про яке розповідають, що кинуте в землю, прийняється і росте. Сам румунський давнього самостійного існування, так скоро